

Abdia 1

1 Ὅρασις Αβδίου. Τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς τῆ Ἰδουμαίᾳ Ἀκοὴν ἤκουσα παρὰ κυρίου, καὶ περιοχὴν εἰς τὰ ἔθνη ἐξαπέστειλεν Ἀνάστητε καὶ ἐξαναστῶμεν ἐπ' αὐτὴν εἰς πόλεμον.
2 Ἴδου ὀλιγοστὸν δέδωκά σε ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἠτιμωμένος σὺ εἰ σφόδρα.
3 ὕπερηφανία τῆς καρδίας σου ἐπῆρέν σε κατασκηνοῦντα ἐν ταῖς ὄπασι τῶν πετρῶν, ὑψῶν κατοικίαν αὐτοῦ λέγων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ Τίς με κατάξει ἐπὶ τὴν γῆν;
4 ἐὰν μετεωρισθῆς ὡς ἀετὸς καὶ ἐὰν ἀνὰ μέσον τῶν ἄστρον θῆς νοσσιάν σου, ἐκεῖθεν κατάξω σε, λέγει κύριος.
5 εἰ κλέπται εἰσῆλθον πρὸς σὲ ἢ λησταὶ νυκτός, ποῦ ἂν ἀπερρίψῃς; οὐκ ἂν ἔκλεψαν τὰ ἱκανὰ ἑαυτοῖς; καὶ εἰ τρυγηταὶ εἰσῆλθον πρὸς σέ, οὐκ ἂν ὑπελίποντο ἐπιφυλλίδα;
6 πῶς ἐξηρευνῆθη Ἡσαυ καὶ κατελῆμθη αὐτοῦ τὰ κεκρυμμένα.
7 ἕως τῶν ὀρίων σου ἐξαπέστειλάν σε πάντες οἱ ἄνδρες τῆς διαθῆκης σου, ἀντέστησάν σοι ἠδυνάσθησαν πρὸς σὲ ἄνδρες εἰρηνικοὶ σου, ἔθηκαν ἔνεδρα ὑποκάτω σου, οὐκ ἔστιν σύνεσις αὐτοῖς.
8 ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, λέγει κύριος, ἀπολῶ σοφοὺς ἐκ τῆς Ἰδουμαίας καὶ σύνεσιν ἐξ ὄρους Ἡσαυ.
9 καὶ πτοηθῶσονται οἱ μαχηταὶ σου οἱ ἐκ Θαιμαν, ὅπως ἐξαρθῆ ἄνθρωπος ἐξ ὄρους Ἡσαυ.
10 διὰ τὴν σφαγὴν καὶ τὴν ἀσέβειαν τὴν εἰς τὸν ἀδελφόν σου Ἰακωβ, καὶ καλύψει σε αἰσχὺν καὶ ἐξαρθῶσιν εἰς τὸν αἰῶνα.
11 Ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀντέστης ἐξ ἐναντίας ἐν ἡμέρᾳ αἰχμαλωτευόντων ἀλλογενῶν δύναμιν αὐτοῦ καὶ ἀλλότριοι εἰσῆλθον εἰς πύλας αὐτοῦ καὶ ἐπὶ Ἱερουσαλημ ἔβαλον κλῆρους, καὶ σὺ ἦς ὡς εἷς ἐξ αὐτῶν.
12 καὶ μὴ ἐπίδῃς ἡμέραν ἀδελφοῦ σου ἐν ἡμέρᾳ ἀλλοτριῶν καὶ μὴ ἐπιχαρῆς ἐπὶ τοῖς υἱοῦς Ἰουδα ἐν

ἡμέρᾳ ἀπωλείας αὐτῶν καὶ μὴ μεγαλορρημονῆσιν ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως.
13 μὴδὲ εἰσέλθῃς εἰς πύλας λαῶν ἐν ἡμέρᾳ πόνων αὐτῶν μὴδὲ ἐπίδῃς καὶ σὺ τὴν συναγωγὴν αὐτῶν ἐν ἡμέρᾳ ὀλέθρου αὐτῶν μὴδὲ συνεπιθῆ ἐπὶ τὴν δύναμιν αὐτῶν ἐν ἡμέρᾳ ἀπωλείας αὐτῶν.
14 μὴδὲ ἐπιστῆς ἐπὶ τὰς διεκβολὰς αὐτῶν τοῦ ἐξολεθρεῦσαι τοὺς ἀνασφωζομένους αὐτῶν μὴδὲ συγκλείσῃς τοὺς φεύγοντας ἐξ αὐτῶν ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως.
15 διότι ἐγγὺς ἡμέρα κυρίου ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη ὃν τρόπον ἐποίησας, οὕτως ἔσται σοι· τὸ ἀνταπόδομά σου ἀνταποδοθῆσεται εἰς κεφαλὴν σου.
16 διότι ὃν τρόπον ἐπιεῖς ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ ἅγιόν μου, πίνονται πάντα τὰ ἔθνη οἶνον· πίνονται καὶ καταβῶσονται καὶ ἔσονται καθὼς οὐχ ὑπάρχοντες.
17 Ἐν δὲ τῷ ὄρει Σιών ἔσται ἡ σωτηρία, καὶ ἔσται ἅγιον· καὶ κατακληρονομήσουσιν ὁ οἶκος Ἰακωβ τοὺς κατακληρονομήσαντας αὐτοῦς.
18 καὶ ἔσται ὁ οἶκος Ἰακωβ πῦρ, ὁ δὲ οἶκος Ἰωσηφ φλόξ, ὁ δὲ οἶκος Ἡσαυ εἰς καλάμην, καὶ ἐκκαυθῶσονται εἰς αὐτοὺς καὶ καταφάγονται αὐτούς, καὶ οὐκ ἔσται πυροφόρος ἐν τῷ οἴκῳ Ἡσαυ, διότι κύριος ἐλάλησεν.
19 καὶ κατακληρονομήσουσιν οἱ ἐν Ναγεβ τὸ ὄρος τὸ Ἡσαυ καὶ οἱ ἐν τῇ Σεφηλα τοὺς ἀλλοφύλους καὶ κατακληρονομήσουσιν τὸ ὄρος Εφραιμ καὶ τὸ πεδῖον Σαμαρείας καὶ Βενιαμὴν καὶ τὴν Γαλααδίτιν.
20 καὶ τῆς μετοικεσίας ἡ ἀρχὴ αὕτη τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ γῆ τῶν Χαναναίων ἕως Σαρεπτῶν καὶ ἡ μετοικεσία Ἱερουσαλημ ἕως Εφραθα, καὶ κληρονομήσουσιν τὰς πόλεις τοῦ Ναγεβ.
21 καὶ ἀναβῶσονται ἄνδρες σεσφωσμένοι ἐξ ὄρους Σιών τοῦ ἐκδικῆσαι τὸ ὄρος Ἡσαυ, καὶ ἔσται τῷ κυρίῳ ἡ βασιλεία.